

סימה ואברי גיליס (אפרת)

במשך שבועות העיקה עלינו הדאגה לשלומך, נעצבנו על ליבנו כאשר שמענו שמצבך קשה. אבל סברנו ש"אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים"(מסכת ברכות י'), ועל כן חשבנו שאל לנו להתייאש מחזרתך לבריאותך. ועתה משקרה הדבר שיראנו מפניו, עתה, משהפכה הדאגה לכאב ולאבל, ומשהכתה החרב החדה שבידי מלאך המוות "בלע אדוני ולא חמל"(איכה ב' ב'), אנו מלאי יגון... ועכשיו אנו מרגישים צורך להזיל את דמעותינו, לקרוא אליך אל מותך, את אשר נמנע מאיתנו לומר לך בחיך- שהתגאינו בך, שאהבנו אותך, כולנו מגדול ועד קטן, בכל אלו שבקרבתם התהלכת.

היינו אומרים עם הלל הזקן "במקום שמפזרים- כנוס (מסכת ברכות ס'ג), במקום שבו שוררת פזרנות של שבח, שם תידום. ואף על פי כן אנו נמשול לך משל, שייתן עדות על גודלך, אם לא למענך, יהיה זה למען שאריך וקרוביך, המתאבלים על מותך. (מהמקורות המדרש היהודי).

- אמשול לך משל למה הדבר דומה?

- לאדם שהיה הולך במדבר, והיה רעב עייף

וצמא ומצא אילן שפירותיו מתוקים וצילו נאה

ואמת הים עוברת תחתיו.

- אכל מפירותיו ושתה מימיו וישב בצילו.

- כשביקש ללכת אמר: אילן אילן במה אברכך?

- אם אומר לך שיהיו פירותיך מתוקים - הרי

פירותיך מתוקים!

- ושיהיה צילך נאה-הרי צילך נאה!

- שתהיה אמת מים עוברת תחתך-הרי אמת

מים עוברת תחתך!

- אלא: יהיה רצון שכל נטיעות שנטעים ממך יהיו

כמותך!

- אותך דוד במה נברכך?

אלא: "יהי רצון שכל צאצאיך יהיו כמותך"!!